

Portal Województwa Lubuskiego

Szlakiem Lubuskich Fortyfikacji - Witnica

Kategoria - Archiwum

Data publikacji -9 sierpnia 2015 godz. 20:00

Na szlaku militarno-fortyfikacyjnym nie mogło zabraknąć Witnicy. W tym niewielkim miasteczku znajdują się miejsca warte odwiedzenia m.in. Park Drogowskazów i Słupów Miłowych Cywilizacji oraz Muzeum Chwały Oręża Polskiego. Zbiory muzealne ukazują historyczne losy i fazy rozwoju polskich sił zbrojnych. Podzielone zostały na trzy działy tematyczne: „Wojsko Polskie 1919-1939”, „Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie” oraz „Współczesne Siły Zbrojne”. Wystawę plenerową stanowią armaty,

haubice i działa przeciwlotnicze używane przez Wojsko Polskie w czasie II wojny światowej.

Park Drogowskazów i Słupów Milowych Cywilizacji

To oryginalne założenie, z zadziwiającym, stale powiększającym się zbiorem eksponatów ustawionych w środku miasta, w malowniczym parku zajmującym ponad 7 hektarów, obok potoku Witna powstało w 1995 roku.

Pomysł parku i nazwa nawiązuje do czasów, kiedy Witnica, dawniej Vietz, leżała na ważnym trakcie komunikacyjnym Akwizgran – Berlin – Królewiec – Petersburg. Zebrano tutaj i opisano kilkadziesiąt urządzeń, obiektów opisujących rozwój cywilizacji, od wynalazku koła, przez maszynę parową, do anteny radiowo-telewizyjnej. Zbiór podzielony został na cztery kolekcje: zabytków kultury drogi, słupów milowych cywilizacji, refleksji i fantazji, gdzie zgromadzono kilkadziesiąt słupów i kamieni granicznych, tablic informacyjnych, elementów maszyn i urządzeń technicznych związanych z dawnym traktem, nad którym leży miasto. Dzięki staraniom regionalisty Zbigniewa Czarnucha w dziale „Przestrzeń refleksji” powstała instalacja pt. „Droga donikąd”. Tworzą ją zabytki fortyfikacji polowej w postaci ciężkich jeży żelazobetonowych oplecionych drutem kolczastym, kolczatki drogowej i niemieckiego jednoosobowego wartowniczego schronu przeciwdziałkowego (Einmannschützbunker), elementu systemu obrony dworca kolejowego w Witnicy. Znalazł się tu także fragment muru berlińskiego.

Muzeum Chwały Oręża Polskiego w Witnicy

Założycielem prywatnego muzeum jest emerytowany pułkownik 2. Armii Wojska Polskiego Czesław Chmielewski, który podczas II wojny światowej służył w szeregach 17. Pułku Piechoty. Podczas walk pod Budziszynem został ranny i w wyniku braku informacji o jego losie został uznano go zaginionego, a następnie zmarłego. Uratowany przez radzieckich sanitariuszy został przetransportowany na tyły.

I na tym skończyłaby się ta opowieść, gdyby nie książka Kazimierza Kaczmarka pt. *Przez trzy granice*, wydana w latach 70. XX wieku, z której dowiedział się o swojej rzekomej śmierci oraz o tym, że pośmiertnie został odznaczony Orderem Virtuti Militari. Idąc książkowym śladem, odnalazł w Zgorzelcu na cmentarzu wojskowym swój nagrobek. Wówczas w hołdzie poległym towarzyszom broni postanowił utworzyć muzeum pamiątek wojskowych. Pierwszym eksponatem był przyznany mu Order Virtuti Militari. Zbiory muzealne ukazują historyczne losy i fazy rozwoju polskich sił zbrojnych. Podzielone zostały na trzy działy tematyczne: „Wojsko Polskie 1919–1939”, „Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie” oraz „Współczesne Siły Zbrojne”.

Wystawę plenerową stanowią armaty, haubice i działa przeciwlotnicze używane przez Wojsko Polskie w czasie II wojny światowej. Na szczególną uwagę zasługują zgromadzone odznaki wszystkich pułków przedwojennej kawalerii, siodło ułańskie z przytroczoną pękniętą szablą wydobyte z Bzury w miejscu tragicznej bitwy, mundury i hełmy powstańców warszawskich oraz uzbrojenie używane przez Armię

Krajową.

Foto: <http://www.witnica.pl/>